

Sygn. akt X K 294/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Anna Wiecheć

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2017 r. sprawy **L. G. (1)**, s. S. i S. z domu F., urodzonego (...) w R.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 sierpnia 2016 roku w G. znajdując się w stanie nietrzeźwości, co zostało potwierdzone wydaną opinią biegłego Zakładu Medycyny Sądowej GUM G. z zakresu badań zawartości alkoholu w organizmie gdzie ustalono, iż w dniu 17.08.2016 r. w godzinach 10:57, 11:09 – 11:10, 11:20-11:23 znajdował się w stanie nietrzeźwości, ponieważ stężenie alkoholu w jego krwi w tym czasie przekraczało wartość 0,5 promila (nie mniej niż 1,0 promila) prowadził pojazd mechaniczny marki I. o nr rej. (...) w ruchu lądowym

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

1. uniewinnia oskarżonego L. G. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 294/17

UZASADNIENIE

W oparciu o zgromadzony i ujawniony na rozprawie głównej materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 sierpnia 2016 roku L. G. (1) niedługo przed godziną 11:00 przyjechał samochodem ciężarowym marki I. o nr rej. (...) z naczepą marki (...) o nr rej. (...) na teren budowy (...) przy ul. (...) w G.. Pracownicy znajdujący się na budowie polecieli mu, by wjechał na plac rozładunkowy przez plac budowy, po przejechaniu zaledwie około 30 metrów kierowany przez L. G. (1) pojazd, w uwagi na jego ciężar, zakopał się jednak w żwirze pokrywającym teren placu budowy. Po nieudanej próbie wyciągnięcia samochodu ciężarowego kierowanego przez L. G. (1) uzyskał on informację, że operator koparki o tonażu wystarczającym do wyciągnięcia jego pojazdu pojawi się następnego dnia do 06:00 rano, zatem do tego czasu nie pojazd ten pozostanie unieruchomiony. L. G. (1) zdenerwował się słysząc to, wszedł do szoferki swojego auta, wyłączył silnik i zakładając, że ruszy dopiero następnego dnia wypił dwa piwa o pojemności 0,5 litra każde oraz około 200 ml wiśniówki o stężeniu alkoholu 40%.

Spożywającego alkohol w szoferce L. G. (1) zauważyli pracownicy budowy (...) i nie mając świadomości, że ten nie planuje w tym dniu kierować samochodem ciężarowym marki (...) o nr rej. (...) wezwali go do poddania się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś gdy L. G. (1) odmówił – wezwali na miejsce partol Policji.

Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji poddali L. G. (1) badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą urządzenia A. 6020+,gGdzie pierwsze z badań wykonane o godzinie 12.19 dało wynik 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś drugie wykonane o godzinie 12,34 – 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W związku z powyższym L. G. (1) został przewieziony na Komisariat Policji VI w Nowym (...), gdzie przebadano

go urządzeniem pomiarowym Alkometr A2.0. Pierwsze z badań wykonane o godzinie 13.40 dało wyniki 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, drugie wykonane o godzinie 13.42 dało wyniki 1,140 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś trzecie z godziny 14.09 – 1,04 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W dalszej kolejności L. G. (1) został przewieziony na Komisariat Policji VII na S., gdzie wykonano ponownie badania stanu jego trzeźwości z wynikami – pierwsze badania (godzi 14.52) – 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu; drugie badanie (godzina 15.07) – 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego L. G. (1) k. 64, 83-86;

zeznania świadka R. P. k. 12-13;

zeznania świadka E. G. k. 27-28, 86-87;

zeznania świadka M. Z. (1) k. 34;

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2-2v., 4-4v., 5-5v.

świadcstwo wzorcowe k. 3-3v., 6-6v., 10;

opinia z zakresu toksykologii wraz z opinia uzupełniającą k. 42-45, 87-88/

Będąc przesłuchiwanym w charakterze oskarżonego L. G. (1) oświadczył, iż rozumie treść stawianego mu zarzutu i nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, opisując okoliczności zdarzenia z dnia 17 sierpnia 2016 roku, w tym podnosząc, że alkohol spożył po zakończeniu jazdy.

Treść swoich oświadczeń i wyjaśnień L. G. (1) podtrzymał następnie będąc przesłuchiwany w charakterze oskarżonego w toku rozprawy głównej.

Z uwagi na wymóg zwięzłości uzasadnienia wynikający z art. 424 § 1 k.p.k. odstąpiono od cytowania całości wyjaśnień odstępując do wskazanych poniżej kart akt postępowania.

/vide: wyjaśnienia oskarżonego L. G. (1) k. 64, 83-86 /

L. G. (1) ma wykształcenie zawodowe. Jest żonaty i ma troje dorosłych dzieci. Pracuje jako kierowca osiągając z tego tytułu dochód w wysokości około 3.000 zł miesięcznie. Stan jego zdrowia jest dobry, nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Nie był uprzednio karany.

/dowody: dane o karalności k. 63-64

dane z rozprawy k. 82-83;

dane o karalności k. 55/

Sąd zważył, co następuje:

Poddając szczegółowej analizie przeprowadzone i ujawnione w toku rozprawy głównej dowody, Sąd doszedł do przekonania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie daje podstaw do przypisania L. G. (1) sprawstwa zarzucanego mu czynu.

Za polegające na prawdzie uznał Sąd zeznania świadka R. P. – funkcjonariusza Policji, który brał udział w zatrzymaniu oskarżonego. Świadek w sposób spójny i rzeczowy przytoczył okoliczności związane z zatrzymaniem oskarżonego w dniu 17 sierpnia 2016 roku oraz przebiegu kolejnych badań stanu jego trzeźwości, jego twierdzenia w tym zakresie w pełni korespondowały zaś treścią znajdujących się w sprawie protokołów. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że

omawiane zeznania w żadnym razie nie mogły przesądzać o tym w jakim momencie oskarżony rozpoczął spożywanie alkoholu, nie taki był bowiem ich zakres.

Co zaś tyczy się zeznań M. Z. (2) – świadek odniósł się w nich do treści zapisu na tachografie zabezpieczonym z pojazdu marki (...) o nr rej. (...). Informacje przekazane w tym względzie przez świadka przyczyniły się do ustalenia kiedy oskarżony przyjechał na plac budowy i jako niekwestionowane w toku postępowania stały się podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń.

Niewielkie znaczenie dla sprawy miały zeznania E. G., nie miał on bowiem wiedzy na temat przebiegu wydarzeń z dnia 17 sierpnia 2016 roku z udziałem oskarżonego. Nie mniej jednak stały się one postawą ustaleń godziny pojawienia się oskarżonego na placu budowy. Sąd zważył też, że świadek kategorycznie stwierdził, że rozmawiając z L. G. (1) około godziny 10.50 nie wyczuł od niego woni alkoholu. Świadek – osoba kompletnie obca dla oskarżonego nie miał zaś powodów, by w tym zakresie, wbrew prawdzie przedstawiać korzystne dla niego okoliczności.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by zakwestionować wiarygodność wyjaśnień oskarżonego. Zaprezentowana przez L. G. (1) wersja wydarzeń nie została bowiem podważona przez inne przeprowadzone w toku postępowania dowody, jednocześnie będąc logiczną i wewnętrzną spójną.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania autentyczności dokumentów w postaci: danych o karalności, danych osobopoznawczych, protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym oraz świadectw potwierdzających sprawność urządzeń pomiarowych. Brak w sprawie innych dokumentów, które mogłyby podważyć autentyczność wymienionych, bądź też zakwestionować ich autorstwo i treści w nich zawarte. Mając ponadto na uwadze zgodność danych wynikających z powyższych dokumentów z treścią wyjaśnień oskarżonego, brak było podstaw do zakwestionowania wiarygodności wskazanych dowodów.

Kluczowy dowód dla sprawy stanowiła zaś opinia biegłej z zakresu toksykologii, której rzetelność nie budziła wątpliwości Sądu. Podkreślenia wymaga przy tym, iż opinia główna i ustna – uzupełniająca bazowały na kompletnie odmiennych zestawach danych, w konsekwencji fakt, że zaprezentowano w nich różne wnioski nie przekreślało wiarygodności żadnej z nich. W ramach pierwszej opinii oparto się bowiem na wskazaniach L. G. (1), iż po unieruchomieniu pojazdu spożył dwa piwa o pojemności 0,5 litra każde. W czasie rozprawy biegła przyjęła natomiast za podstawę swoich ustaleń, że poza piwem oskarżony wypił również po godzinie 11.00 200 ml wiśniówki o stężeniu alkoholu 40%, co doprowadziło do skrajnie odmiennych wniosków, tj. stwierdzenia, że wskazania odnośnie spożytego alkoholu poczynione w toku składanych wyjaśnień w pełni korespondowały z wynikami dokonanych w dniu 17 sierpnia 2016 roku pomiarów. Warto zaznaczyć przy tym, iż wydając opinie ustną biegła zaznaczyła, że jest pewna przedstawionych wyliczeń.

Oдноśnie kwalifikacji prawnej:

Sąd zważył dalej, iż na gruncie art. 178a § 1 k.k. odpowiedzialność karną ponosi osoba, która znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Za tak opisany czyn na gruncie powołanego przepisu sprawcy wymierzyć można grzywnę, karę ograniczenie wolności lub pozbawienia wolności do lat 2. Definicji stanu nietrzeźwości dostarcza natomiast art. 115 § 16 k.k., zgodnie z którym zachodzi on wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W ocenie Sądu, zebrane w sprawie dowody nie pozwalają na przypisanie L. G. (1) sprawstwa opisanego powyżej występkę. Sąd miał w tym względzie na uwadze, iż w toku postępowania oskarżyciel publiczny nie przedstawił żadnych dowodów stojących w sprzeczności ze wskazaniami oskarżonego, iż ten spożywał alkohol dopiero po zakończeniu jazdy, sądząc, że jego pojazd będzie unieruchomiony do godziny 06.00 następnego dnia. Co istotne, z twierdzeniami oskarżonego w tym zakresie korespondowały w pełni wnioski uzupełniającej opinii z zakresu toksykologii, jak i

zeznania E. G., który podał, że mając w dniu zdarzenia około godziny 10.50 kontakt z oskarżonym nie wyczuł od niego alkoholu.

Powyższe doprowadziło do stwierdzenia, iż brak jest podstaw, do uznania, aby okoliczności sprawy i przeprowadzone w toku postępowania dowody uznać za wystarczający materiał, na którym Sąd mógłby oprzeć swoją merytoryczną decyzję uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zdaniem Sądu w toku postępowania dowodowego nie usunięto wątpliwości odnoszących się do tego, czy kierując w dniu 17 sierpnia 2016 roku około godziny 10.50 samochodem ciężarowym marki I. o nr rej. (...) z naczepą marki (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym L. G. (2) znajdował się w stanie nietrzeźwości, czy też nie, w związku z treścią art. 5 § 2 k.p.k. Sąd, rozstrzygnął te wątpliwości na korzyść oskarżonego. Sąd zważył bowiem, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikają różne wersje wydarzeń, a żadnej z nich nie daje się wyeliminować drogą dostępnej weryfikacji, co uzasadnia zastosowanie w niniejszej sprawie zasady in dubio pro reo i dalej, w oparciu o art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k., uniewinnienie L. G. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W punkcie trzecim uzasadnianego wyroku, Sąd w związku z uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu, kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

Sędzia SR Dorota Zabłudowska

Zarządzenia :

3. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień,
4. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem,
5. akta przedłożyć z wpływem apelacji lub do uprawomocnienia.

G., dnia 28 września 2017 r.

Sędzia SR Dorota Zabłudowska